

Druk nr 3066

Warszawa, 3 marca 2010 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne
Państwo" do spraw związanych z
ograniczeniem biurokracji
NPP-020-135-2010

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja Nadzwyczajna "Przyjazne Państwo" do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji wnosi projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o podatku od
towarów i usług.**

Do reprezentowania stanowiska Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Marek Wikiński.

Przewodniczący Komisji

(-) Janusz Palikot

USTAWA

z dnia 2010 r.

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Art.1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 127 :

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwrot podatku podróżnym jest dokonywany przez sprzedawcę lub przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1. Zwrot podatku dokonywany jest w formie gotówkowej lub w formie bezgotówkowej, w rozumieniu art. 63 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.²⁾).”

b) w ust. 8:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) są co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie zawiadomienia, o którym mowa w pkt 2, zarejestrowanymi podatnikami podatku;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) co najmniej od 12 miesięcy poprzedzających złożenie zawiadomienia, o którym mowa w pkt 2, nie mają zaległości w podatkach stanowiących dochody budżetu państwa oraz zaległości z tytułu składek wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”

- uchyla się pkt 4-6,

c) uchyla się ust. 9,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Podmiotem, o którym mowa w ust. 8, dokonującym zwrotu podatku może być wyłącznie spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółka akcyjna, posiadająca kapitał zakładowy w wysokości co najmniej 4 mln złotych.”

e) uchyla się ust. 11a,

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11 i Nr 116, poz. 979.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272, Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045, Nr 131, poz. 1075, Nr 144, poz. 1176, Nr 165, poz. 1316, Nr 166, poz. 1317 i Nr 168, poz. 1323.

- f) uchyla się ust. 11c i 12;
- 2) w art. 129:
- a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Do dostawy towarów, od których dokonano zwrotu podatku podróżnemu oraz do dostawy towarów, od których podróżny nabył prawo do uzyskania zwrotu podatku, sprzedawca stosuje stawkę podatku 0%, pod warunkiem że:”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż przed upływem 10 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej dostawy lub do obniżenia kwoty podatku należnego od tej dostawy w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał dokument określony w art.128 ust. 2.”;
- 3) w art. 130 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) minimalną wartość zakupów wynikającą z dokumentu, o którym mowa w art. 128 ust. 2, przy której można żądać zwrotu podatku;”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Art. 1 ust 1) lit a):

Proponowana zmiana ma na celu dostosowanie dopuszczalnych prawem form zwrotu podatku podróżnym do praktyk obrotu gospodarczego i oczekiwań podmiotów gospodarczych w zakresie możliwości korzystania z osiągnięć postępu technologicznego różnorodności dostępnych form rozliczeń między podmiotami.

W obecnym stanie prawnym podróżny może otrzymać zwrot podatku, zapłaconego przy zakupie towarów w polskim sklepie, wyłącznie w gotówce w polskich złotych. Na uwagę zasługuje tutaj fakt, że usługa tax free for tourists jest skierowana do uprawnionych podróżnych spoza Wspólnoty, czyli osób fizycznych niemających miejsca zamieszkania na terytorium Unii Europejskiej. W celu uzyskania zwrotu zapłaconego podatku, jeśli sklep sam dokonuje zwrotu (bez firmy pośredniczącej) podróżny musi w ciągu kilku miesięcy, nie później niż w ciągu 6-ciu miesięcy (sklep może skrócić ten okres) od dnia zakupu wrócić do Polski i udać się do sklepu, w którym dokonał zakupu Dla uprawnionych podróżnych spoza UE, taki wymóg jest w praktyce niewykonalny. Oznacza on konieczność odwiedzania Polski częściej niż dwa razy w roku. Ograniczenie form wypłat, szczególnie w przypadku sprzedawców nie korzystających z usług firm pośredniczących, jest jedną z blokad systemu tax free w Polsce.

Zmiana brzmienia art. 127 ust 5 faktycznie oznacza, że zwrot podatku może być dokonywany przez sprzedawców oraz przez podmioty pośredniczące bez narzucania w drodze ustawy formy wypłaty oraz miejsca jej dokonania. Jednocześnie jest to rozszerzenie dopuszczalnych form wypłat o formy bezgotówkowe co jest naturalną konsekwencją postępu technologicznego w zakresie rozliczeń finansowych i potrzeby dostępności tych form wypłat dla podróżnych. Takie możliwości dopuszczalne są we wszystkich krajach UE, w których prawo dopuszcza możliwość zwrotu podatku podróżnym, z wyłączeniem Polski.

Bezgotówkowa wypłata kwoty podatku jest dodatkowo dla podróżnego często bardziej wygodna i bezpieczna, zwłaszcza w przypadku znacznych kwot. Kwota podatku zapłaconego przez podróżnego, wyszczególniona na dokumencie zwrotu podatku podróżnym, jest w każdym przypadku kwotą w polskich złotych. Nie oznacza to jednak, że podatek został zapłacony przez podróżnego fizycznie w polskich złotych. Oprócz coraz powszechniej występującej w polskich sklepach możliwości wyboru zapłaty należności w EURO podróżni korzystają z kart płatniczych, mogą dokonywać wpłat na konto sprzedawcy np. przypadku specyficznych, relatywnie drogich produktów (np. biżuteria wg zamówionego wzoru lub unikatowy zegarek). Z punktu widzenia podróżnego zwrot podatku powinien być dokonany

w podobny sposób w zależności od waluty obowiązującej w jego kraju, banku, z którego usług korzysta (który może być zlokalizowany w innym kraju niż kraj zamieszkania podróżnego), waluty karty kredytowej. Reasumując, sposób rozliczeń między podróżnym i sprzedawcą, również wtedy, gdy sprzedawca korzysta z usług pośrednika, nie powinien być regulowany w ustawie o VAT a powinien wynikać z wyboru podróżnego i dostępności poszczególnych form wypłat u sprzedawcy czy innego podmiotu dokonującego wypłaty. Każda operacja płatnicza jest dokumentowana przez podmioty gospodarcze zgodnie z odrębnymi przepisami niezależnie od formy jej rozliczenia.

Art. 1 ust 1) lit b)-f):

Zaproponowane zmiany mają na celu zniesienie warunku uzyskiwania zaświadczenia ministra finansów, uprawniającego do prowadzenia działalności w charakterze pośrednika w zwrocie podatku VAT podróżnym oraz umożliwienie prowadzenia tej działalności w sposób zgodny z zasadami gospodarki wolnorynkowej w państwie prawa. Aktualnie obowiązujący tryb wydawania przez ministra finansów zaświadczenia uprawniającego do prowadzenia tej działalności na nie dłużej niż 1 rok powoduje, że faktycznie takie podmioty muszą ubiegać się o uzyskiwanie równoległych w czasie zaświadczeń bez możliwości zaplanowania działalności na dłużej niż kilka miesięcy. Specyfika usługi tax free for tourists wyklucza możliwość jej zawieszania, czy zatrzymywania i wznawiania przez ten sam podmiot. Prowadzenie tej działalności w obecnym stanie prawnym jest obciążone ryzykiem i potencjalnymi sankcjami niespotykanymi w żadnej innej działalności gospodarczej.

Jednocześnie nie ma logicznego związku między ustawowymi warunkami, jakie tego typu podmiot musi spełnić a jego wiarygodnością czy poziomem jakości świadczonych usług. To podmiot pośredniczący ponosi całe ryzyko transakcji, której efektem jest zwrot podatku VAT podróżnemu. Sprzedawca nie zwróci podmiotowi pośredniczącemu wypłaconego podatku, jeżeli stwierdzi, że dokument tax free nie spełnia wymogów do zastosowania stawki 0%. Stawkę eksportową 0% stosuje sprzedawca w stosunku do swojej sprzedaży a nie firma pośrednicząca. Dzieje się tak niezależnie od tego, czy sprzedawca sam dokonuje zwrotu podatku czy z pomocą specjalistycznej firmy pośredniczącej. Organ podatkowy dokonuje weryfikacji poprawności zastosowania stawki 0% przez sprzedawcę w taki sam sposób i kierując się tymi samymi kryteriami w obu przypadkach. Ryzyko po stronie pośrednika istnieje niezależnie od przyczyny nieprawidłowości, istnieje również w przypadku nierzetelności sprzedawcy. W każdej sytuacji ryzyko pośrednika jest wyższe niż możliwe do uzyskania korzyści z konkretnej transakcji. Nie ma żadnych racjonalnych przesłanek do obwarowywania działalności podmiotów pośredniczących w zwrocie podatku podróżnym

ograniczeniami i wymogami wykraczającymi poza powszechnie obowiązujące ogół przedsiębiorców. Rola firmy pośredniczącej w systemie zwrotu podatku niejako samoistnie wymusza na takiej firmie zapewnienie jego poprawności.

Usługa zwrotu podatku podróznym, podobne jak inne usługi o wysokim stopniu specjalizacji, wymaga przygotowania złożonego systemu łączącego firmę pośredniczącą, sprzedawcę i podróznego, umożliwiającego weryfikację poprawności i bezpieczeństwa transakcji na wszystkich jej etapach. Takie przygotowanie wymaga co najmniej roku, przy czym nie można zawrzeć uzasadnionych merytorycznie i ekonomicznie umów w tym zakresie na okres krótszy niż 1 rok. Podobnie wygląda sytuacja z zamykaniem systemu przez firmę pośredniczącą. Zwrot poniesionych nakładów w tej branży zwykle nie następuje wcześniej niż po upływie 4-5 lat od jej rozpoczęcia. Jest to działalność o charakterze ciągłym, nie ma możliwości jej zawieszenia, czy zatrzymania i wznowienia przez ten sam podmiot. Zaświadczenie wydawane na nie dłużej niż rok, które faktycznie ma charakter nieuprawnionej koncesji, nie daje możliwości prowadzenia działalności firmom pośredniczącym. Jedyna firma, która tę działalność podjęła, po czterech latach działalności legitymuje się dziewięcioma już zaświadczeniami ministra finansów.

Jeżeli celem ustawodawcy było zapewnienie dostępu do tej działalności wyłącznie wiarygodnym, rzetelnym podmiotom i zapobieganie ewentualnym nadużyciom czy nieprawidłowościom w zwrocie podatku podróznym, to obecny stan prawny nie spełnia tych przesłanek. Ograniczenie prawa do prowadzenia tej działalności do 1 roku bez przepisów regulujących zasady jej kontynuacji po upływie tego okresu oraz bez regulacji dotyczących skutków takiej sytuacji dla sprzedawców i podróznym jest odczytywane przez tych ostatnich jako przykład wyjątkowego absurdu prawnego.

Kaucja gwarancyjna, która „jest utrzymywana” przez cały okres działalności bez jakiegokolwiek popartego przepisami związku tej kaucji z prawami podróznym, sprzedawców czy skarbu Państwa pełni jedynie funkcję blokującą dostęp do tej działalności.

Wychodząc jednak naprzeciw zgłaszanej przez przedstawicieli ministerstwa finansów obawie o dopuszczenie do działalności w zakresie zwrotu podatku VAT podróznym firm przypadkowych, nie posiadających odpowiedniego zaplecza finansowego i logistycznego, które mogłyby wykorzystać system do nadużyć bez inwestowania własnych środków, projektodawca wprowadził do projektu w punkcie 1 d) element zabezpieczający przed takim ryzykiem w postaci wymogu minimalnego kapitału zakładowego. W istocie, z rynkowego punktu widzenia i praktyk gospodarczych, wysokość kapitału zakładowego jest nieporównanie cenniejszą informacją niż choćby najwyższa kaucja gwarancyjna wpłacona do urzędu skarbowego. Dodatkową zaletą takiego rozwiązania jest fakt, że środki z kapitału

zakładowego mogą być efektywnie wykorzystywane właśnie na budowanie i rozwój zaplecza pozwalającego na świadczenie usługi w bezpieczny i skuteczny sposób. Nie pełni takiej funkcji blokada środków na koncie urzędu skarbowego ani koszty utrzymywania gwarancji bankowej. Wręcz przeciwnie, każdy podmiot dysponuje ograniczonymi zasobami a taka kaucja jeszcze te zasoby pomniejsza ze stratą dla podmiotu i jego kontrahentów. Zaproponowana w projekcie kwota 4 mln złotych jest kwotą pośrednią między 1 mln USD i 1 mln EURO, co również w aspekcie międzynarodowym można uznać za kwotę wysoką.

Pozostałe warunki uzależniające prawo firmy pośredniczącej do prowadzenia działalności w zakresie zwrotu podatku podróznym mają charakter bardziej formalny niż merytoryczny. Chociaż w opinii projektodawcy trudno znaleźć racjonalne uzasadnienie dla ich utrzymania, ze względu na ugruntowane w tej kwestii stanowisko przedstawicieli ministra finansów zostały pozostawione bez zmian.

Art. 1 ust 2) lit a):

Zmiana art. 129 ust.1. związana jest bezpośrednio ze zmianą art.127 ust.5.

Konieczność uniezależnienia prawa do zastosowania stawki 0% przez sprzedawcę od faktu dokonania wypłaty podatku podróznemu w sytuacji wypłaty w formie bezgotówkowej wynika ze specyfiki tej formy wypłat. W przypadku wypłaty w gotówce, zmiana brzmienia art. 129 ust 1 nie spowoduje zmian w stosunku do aktualnego stanu prawnego, gdyż wówczas sprzedawca zawsze otrzymuje dokument z potwierdzoną przez podróznego kwotą wypłaty podatku. Z punktu widzenia nabycia prawa do zastosowania stawki 0% przez sprzedawcę kluczowe winno być uzyskanie przez niego dokumentu zwrotu podatku podróznym, który został przez tego sprzedawcę uprzednio wystawiony zgodnie z wymogami prawa i na którym udokumentowano dokonanie wywozu towarów poza terytorium Wspólnoty w wyznaczonym ustawowo terminie.

Takie warunki zastosowania zwolnienia sprzedaży na rzecz uprawnionych podróznym znajdujemy w Dyrektywie 2006/112/WE Rady. Proponowane zmiany nie znoszą tych warunków a jedynie dostosowują regulacje prawne do rzeczywistych możliwości spełnienia przez sprzedawcę ustawowych warunków zastosowania stawki 0% niezależnie od tego, czy zwrotu podatku dokonuje samodzielnie czy przez pośrednika. Jednocześnie w obecnym stanie prawnym (takie podejście nie zostało zmienione w projekcie) prawo sprzedawcy do zastosowania stawki 0% nie jest uzależnione od dokonania przez niego zapłaty pośrednikowi, który dokonał zapłaty podatku podróznemu. W efekcie również obecnie istnieje potencjalne ryzyko, że sprzedawca dokona odliczenia podatku, którego nie zapłacił ani podróznemu ani pośrednikowi.

W praktyce zdarza się, że podróżny może nie zrealizować czeku rozliczeniowego lub czeku gotówkowego z różnych, niezależnych od sprzedawcy/pośrednika przyczyn w terminie ich ważności i ponownie zażądać wypłaty, tym razem w innej formie podczas, gdy w tym czasie upłynął termin uprawniający sprzedawcę do zastosowania stawki 0%. Inna sytuacja to np. otrzymanie przez sprzedawcę dokumentu z niedostatecznymi danymi do skutecznego dokonania zapłaty bezgotówkowej i brak możliwości otrzymania tych danych w terminie ważności dokumentu do zastosowania stawki 0%. Podróżny upomni się o zapłatę np. za rok. Zgodnie z art. 128 ust.7 „rozliczenia między podmiotem, który dokonał zwrotu, a sprzedawcą towaru regulują zawarte przez nich umowy”.

Taką umową jest również sam dokument zwrotu podatku, który daje podróżnemu prawo żądania wypłaty po przedłożeniu go sprzedawcy czy pośrednikowi. Tutaj, podobnie jak dotychczas w rozliczeniach pośrednika ze sprzedawcą, powinny mieć zastosowanie inne niż ustawa o VAT przepisy dotyczące zasad rozliczeń finansowych, ich ewidencji, prawa do występowania z roszczeniami, reklamacjami itd. O ile zapłata w gotówce może być udokumentowana bezpośrednio na dokumencie zwrotu podatku, tak wypłata w formie bezgotówkowej takiej możliwości w praktyce nie daje. Jest dokumentowana przez zapisy w dokumentacji rozliczeń finansowych/księgach/ewidencjach/raportach podmiotów świadczących usługi tax free i tak jak inne zapisy dotyczące operacji gospodarczych, może być weryfikowana.

Rzetelność rozliczeń to jeden z elementów, który faktycznie wpływa na wiarygodność podmiotów uczestniczących w zwrocie podatku podróżnym i nie jest to bynajmniej element specyficzny tylko dla tej działalności. Wiarygodność podmiotów gospodarczych w tym zakresie jest stale i skutecznie weryfikowana przez rynek.

Art. 1 ust 2) lit b):

Zmiana brzmienia art. 129 ust. 2 wynika z potrzeby dostosowania zasad rozliczania podatku VAT wynikającego z dokumentów tax free do obowiązujących zasad i terminów składania deklaracji podatkowych i ich korekt (okresy miesięczne i kwartalne). Zastosowanie stawki 0% wymaga jednoznacznego wskazania koniecznych i realnych do spełnienia warunków.

Dokonywanie korekty podatku należnego wyłącznie za okres rozliczeniowy, w którym dokonano sprzedaży towarów podróżnemu powoduje konieczność dokonywania wielu korekt dotyczących tego samego okresu rozliczeniowego. W momencie dokonania dostawy na rzecz uprawnionego podróżnego sprzedawca stosuje krajową stawkę podatku VAT. Dopiero otrzymanie dokumentu po potwierdzeniu dokonania wywozu poza terytorium

Wspólnoty upoważnia go do zastosowania stawki 0% do sprzedaży wykazanej na tym dokumencie. W efekcie transakcja tax free powinna być rozpoznawana jako eksport w dacie otrzymania dokumentu przez sprzedawcę. To z kolei, dla uproszczenia i zwiększenia przejrzystości rozliczeń z tytułu podatku VAT, przemawia za dopuszczeniem możliwości zastosowania stawki 0% zarówno w drodze korekty deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy dokonania sprzedaży jak i w późniejszych deklaracjach. Zwrot podatku podróżnym to faktycznie eksport zasady stosowania stawki 0% powinny być zbliżone do innych przepisów w tym zakresie, a co najmniej z nimi nie sprzeczne.

Art. 1 ust 3):

Proponowana zmiana brzmienia polega na zastąpieniu wyrazu „dokumentów” wyrazem „dokumentu”. Jest to poprawka o charakterze technicznym. Przy obowiązującym brzmieniu art.130 ust 3 pkt 2 można by sądzić, że podróżny ma prawo do ubiegania się o zwrot podatku przy zakupie np. 20 artykułów o wartości 10 złotych brutto każdy (daje to łącznie wymaganą kwotę 200 złotych), udokumentowanych odrębnymi dokumentami tax free. Już samo rozporządzenie, wydane na podstawie tej delegacji mówi o jednym dokumencie i jednym paragonie z kasy fiskalnej na kwotę minimum 200 złotych. Dodatkowo, (również przy dokonywaniu zwrotu przez pośrednika) podróżny mógłby żądać zwrotu podatku od zakupów dokonywanych w różnych sklepach różnych sprzedawców, co byłoby niemożliwe do rozliczenia między sprzedawcą i pośrednikiem jak również między sprzedawcami, nie byłoby również możliwości zastosowania stawki 0%.

Art.2

Wprowadzenie proponowanych zmian powinno nastąpić w trybie możliwie najszybszym. Obecny stan prawny, z niewielkimi zmianami technicznymi wprowadzonymi po akcesji Polski do Unii Europejskiej, obowiązuje od ponad 10 lat. Zarówno polscy przedsiębiorcy jak i odwiedzający Polskę podróżni od dawna oczekują umożliwienia im korzystania z przywileju tax free for tourists na zasadach powszechnie stosowanych w innych krajach Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel ekonomiczno-społeczny wprowadzenia ustawy.

Zmiany zaproponowane w niniejszym projekcie mają na celu poprawienie funkcjonowania ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie regulowanego przez nią systemu zwrotu podatku VAT podróżnym.

Propozycje są zgodne z wytycznymi Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w szczególności z art. 131, art. 146 ust.1 lit.b) oraz art. 147 oraz z przepisami polskiego prawa podatkowego.

Dostępność usługi tax free zwiększa atrakcyjność zakupów w Polsce, pozwala sprzedawcom na oferowanie konkurencyjnych cenowo towarów dzięki możliwości odzyskania przez podróżnego części poniesionych wydatków po wywiezieniu towarów poza terytorium Wspólnoty. Mimo dużej liczby obiektów handlowych oferujących towary porównywalne do towarów oferowanych w innych krajach europejskich, podróżni chętniej dokonują zakupów takich samych towarów u naszych sąsiadów właśnie z powodu braku możliwości odzyskania podatku VAT. System tax free jest znany na świecie od wielu lat, w Polsce prawo przewiduje jego funkcjonowanie od września 1999 roku, ale do tej pory jego znaczenie jest marginalne dla polskiego rynku z powodu wadliwych przepisów.

Dla podatku VAT instytucja zwrotu podatku podróżnym jest co do zasady neutralna. Sprzedaż w systemie tax free, zgodnie z prawem wspólnotowym, podlega zwolnieniu z VAT. Podróżni, którzy nie mają możliwości skorzystania z tej usługi w danym kraju, dokonują zakupów tam, gdzie zapłacony podatek będą mogli odzyskać.

Dostępność tax free zachęci podróżnych do dokonywania zakupów w Polsce, uatrakcyjni podróże do naszego kraju. To z kolei wiąże się z korzystnym wpływem na wyniki finansowe działalności hoteli, restauracji, biur podróży i innych usługodawców, przekładające się na zwiększenie wpływów z podatków dochodowych, od wynagrodzeń, składek na ubezpieczenie społeczne. Ze względu na fakt, że od akcesji Polski do UE żadna firma pośrednicząca w zwrocie podatku nie mogła funkcjonować w Polsce w pełnym zakresie a obowiązujący stan prawny jest bardzo negatywnie postrzegany przez podróżnych i sprzedawców, trudno jest ocenić skutki ekonomiczne proponowanych w projekcie zmian. Dodatkowym czynnikiem utrudniającym takie oszacowanie jest fakt, że setki tysięcy podróżnych już dokonało negatywnego osądu na temat polskiego ustawodawstwa a tym zakresie. Dotarcie z informacją o korzystnych zmianach do uprawnionych podróżnych

i o nowych możliwościach związanych z tą usługą, będzie wymagało trudnego do oszacowania czasu.

Niemniej niezależnie od tych czynników otwarcie rynku dla zwrotu podatku podróżnym może spowodować wyłącznie pozytywne skutki dla polskiej gospodarki i poprawić konkurencyjność towarów oferowanych w polskich sklepach.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Istnieją podstawy, aby przypuszczać, że powyższe zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług powinny wpłynąć pozytywnie na budżet państwa z tytułu zwiększonego zainteresowania zakupami w Polsce ze strony turystów spoza Wspólnoty. Zwiększenie obrotów handlowych to więcej wpływów z tytułu podatków dochodowych, zwiększenie zatrudnienia w podmiotach biorących udział w systemie zwrotu podatku podróżnym, zwiększenie popytu na towary dostępne na terenie kraju.

Umożliwienie funkcjonowania w Polsce profesjonalnych firm pośredniczących daje także możliwości większego zabezpieczenia budżetu Państwa przed nadużyciami i nieprawidłowościami w rozliczaniu podatku od towarów i usług przez podmioty dokonujące zwrotu podatku podróżnym.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów bezpośrednio wywierających wpływ na rynek pracy.

Pośrednio jednak usprawnienie systemu zwrotu podatku VAT zwiększa atrakcyjność dokonywania zakupów przez turystów spoza Wspólnoty w Polsce. To powinno wpłynąć pozytywnie na dochody sprzedawców, możliwość rozwoju ich przedsiębiorstw a co za tym idzie zwiększenia w nich zatrudnienia.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wprowadzone ustawą zmiany wpłyną pozytywnie na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ponieważ ułatwiają one stosowanie i interpretację przepisów dotyczących podatku od towarów i usług.

Zmiany te zwiększą konkurencyjność gospodarki i funkcjonowanie przedsiębiorstw przez skuteczne stosowanie systemu sprzedaży ze zwrotem podatku VAT podróżnym. System ten umożliwi zwiększenie sprzedaży w naszym kraju dzięki obniżeniu cen sprzedawanych towarów poprzez zwrot podatku. Jest to tym bardziej istotne teraz, gdy umocnienie polskiej

waluty w stosunku do innych walut zniechęca obcokrajowców do dokonywania zakupów w naszym kraju.

Konieczność zniesienia regulacji blokujących świadczenie usługi tax free for tourists wynika również z wymogów gospodarki wolnorynkowej.

5. Wpływ na rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą bezpośrednio wpływać na rozwój regionalny.

Pośrednio jednak zmiany dotyczą systemu, z którego korzystają w największym stopniu przedsiębiorcy, których klientami są podróżni ze wschodnich regionów Europy. Zmiany prawa proponowane w projekcie mogą wpłynąć na poprawę ich sytuacji, szczególnie trudnej po wprowadzeniu regulacji wizowych. Niemniej proponowane zmiany mają charakter ogólnokrajowy i przez uatrakcyjnienie zakupów dokonywanych przez podróżnych spoza Wspólnoty mogą wywrzeć pozytywny wpływ na zwiększenie obrotów w sklepach we wszystkich regionach.

6. Konsultacje społeczne

Propozycja ustawy ma charakter techniczno-ekspertycki, nie narusza w żaden sposób konstrukcji całości systemu podatkowego.

7. Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 23 marca 2010 r.

BAS – WAPEiM – 403/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu
ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Marek Wikiński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47 oraz Nr 81, poz. 998) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami; dalej: ustawa). Zmiany te obejmują regulacje działu XII, rozdziału 6 ustawy, w zakresie dotyczącym systemu zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym. W projekcie przewiduje się: rozszerzenie możliwych form zwrotu podatku o formy bezgotówkowe w rozumieniu art. 63 ustawy – Prawo bankowe (art. 1 pkt 1 lit. a projektu), zmiany w zakresie warunków jakie musi spełniać podmiot, którego przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu podatku (art. 1 pkt 1 lit. b-f), zmianę uprawnień sprzedawcy do stosowania stawki podatku 0% do dostawy towarów (art. 1 pkt 2 lit. a), wydłużenia okresu upoważniającego podatnika do dokonania korekty podatku należnego od dostawy lub do obniżenia kwoty podatku należnego od dostawy w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał potwierdzenie wywozu towaru poza obszar Wspólnoty (art. 1 pkt 2 lit. b), oraz zmiany treści wytycznych dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego minimalną wartość zakupów, przy których można żądać zwrotu podatku (art. 1 pkt 3).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

W zakresie regulacji projektu należy wskazać dyrektywę 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od

wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 11.12.2006 r. Nr 347, str. 1, ze zmianami; dalej: dyrektywa).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy wprowadza zmiany w zakresie opodatkowania podatkiem od towarów i usług dostawy towarów na rzecz podróżnych. Artykuł 146 ust. 1 pkt b dyrektywy stanowi, że państwa członkowskie zwalniają z podatku VAT m.in. dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych poza terytorium Wspólnoty przez nabywcę lub na rzecz nabywcy niemającego siedziby na terytorium danego państwa członkowskiego. Zgodnie z art. 147 dyrektywy w przypadku, gdy taka dostawa poza granicę Wspólnoty dotyczy towarów przewożonych w bagażu osobistym podróżnych, zwolnienie to ma zastosowanie wyłącznie po spełnieniu następujących warunków:

- a) podróżny nie ma miejsca zamieszkania na terytorium Wspólnoty;
- b) towary zostaną przetransportowane poza terytorium Wspólnoty przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dostawa została dokonana;
- c) całkowita wartość dostawy, z VAT, przekracza kwotę 175 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej ustalaną raz w roku przy zastosowaniu kursu wymiany obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października ze skutkiem od 1 stycznia roku następnego.

Jednakże państwa członkowskie mogą zwolnić dostawę, której całkowita wartość jest niższa od kwoty przewidzianej w lit. c.

Dyrektywa stanowi, że dowód eksportu stanowi faktura lub inny zastępujący ją dokument potwierdzony przez urząd celny, przez który towary zostały wywiezione ze Wspólnoty.

Dyrektywa nie zawiera przepisów regulujących formę wypłaty zwrotu podatku podróżnym oraz warunków na jakich podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu podatku podróżnym prowadzą działalność. Należy jednakże wspomnieć, że, zgodnie z art. 131 dyrektywy, zwolnienia, w tym także związane z eksportem, stosuje się bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych i na warunkach ustalanych przez państwa członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i prostego stosowania tych zwolnień oraz zapobieżenia wszelkim możliwymi przypadkami uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć. Wybór i wprowadzenie właściwych przepisów zapobiegających uchylaniu się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyciom pozostawiono państwom członkowskim.

Zgodnie z art. 169 dyrektywy podatnik ma prawo do odliczenia VAT, jeżeli towary i usługi są wykorzystywane m.in. do dostaw towarów na rzecz podróżnych. Dyrektywa nie określa formy, w jakiej prawo to ma zostać zrealizowane przez podatnika, pozostawiając państwom członkowskim określenie szczegółowych warunków realizacji tego uprawnienia. Dokonywana

w projekcie ustawy zmiana art. 127, 129 i 130 ustawy nie narusza przepisów dyrektywy.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie narusza przepisów prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 23 marca 2010 r.

BAS – WAL – 404/10

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Wikiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, ze zmianami; dalej: ustawa). Zmiany te obejmują regulacje działu XII, rozdziału 6 ustawy, w zakresie dotyczącym systemu zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym. W projekcie przewiduje się: rozszerzenie możliwych form zwrotu podatku o formy bezgotówkowe w rozumieniu art. 63 ustawy – Prawo bankowe (art. 1 pkt 1 lit. a projektu), zmiany w zakresie warunków jakie musi spełniać podmiot, którego przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu podatku (art. 1 pkt 1 lit. b-f), zmianę uprawnień sprzedawcy do stosowania stawki podatku 0% do dostawy towarów (art. 1 pkt 2 lit. a), wydłużenia okresu upoważniającego podatnika do dokonania korekty podatku należnego od dostawy lub do obniżenia kwoty podatku należnego od dostawy w deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał potwierdzenie wywozu towaru poza obszar Wspólnoty (art. 1 pkt 2 lit. b), oraz zmiany treści wytycznych dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzenia określającego minimalną wartość zakupów, przy których można żądać zwrotu podatku (art. 1 pkt 3).

Projekt ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej i nie wykonuje tego prawa. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

NBP

N a r o d o w y B a n k P o l s k i

PIERWSZY ZASTĘPCA PREZESA

Piotr Wiesiołek

Warszawa, 29 kwietnia 2010 r.

GP-PP-MJ-070-1/10/927 /2010

Pan

Lech Czapla

p.o. Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 kwietnia 2010 r. (znak: GMS-WP-183-55/10) dotyczącego *komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług* uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

z poważaniem

PIERWSZY ZASTĘPCA PREZESA
NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

Piotr Wiesiołek

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 30.04.2010

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2010 r.

BSA III - 021- 59/10

Pan
Lech CZAPLA
p.o. Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministro,

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 kwietnia 2010 r., GMS-WP-183-55/10 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług**.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Lech GARDOCKI

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu www.inforlex.pl 22. 04. 2010

KRAJOWA IZBA
RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa • Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4
tel./fax: 022 622 05 88, 622 84 28;33 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

L.dz. 1969/OBSiL/2010/JS

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2010 r.

Szanowny Pan
Lech Czapla
p.o. Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Klimosze!

W nawiązaniu do przesłanego przy piśmie GMS-WP-183-55/2010 z dnia 9 kwietnia 2010 r. komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług - uprzejmie zawiadamiam, że Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych nie zgłasza uwag do tego projektu.

Dariusz Sałajewski

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu *29.04.2010*

Warszawa, dnia 4 maja 2010 r.

NS - 729/2010

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

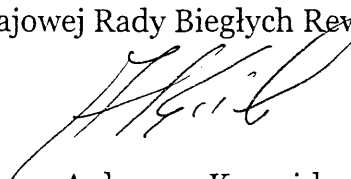
W imieniu Krajowej Rady Biegłych Rewidentów bardzo serdecznie dziękuję za przesłanie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (pismo z dnia 9 kwietnia 2010 r., znak: GMS-WP-183-55/10).

Jednocześnie pragnę poinformować, że Krajowa Izba Biegłych Rewidentów nie zgłasza uwag do ww. projektu ustawy.

Z poważaniem

P r e z e s

Krajowej Rady Biegłych Rewidentów

Adam Kęsik

WYDZIAŁ PREZYDIALNY

L.dz.

Data wpływu 10-05-2010